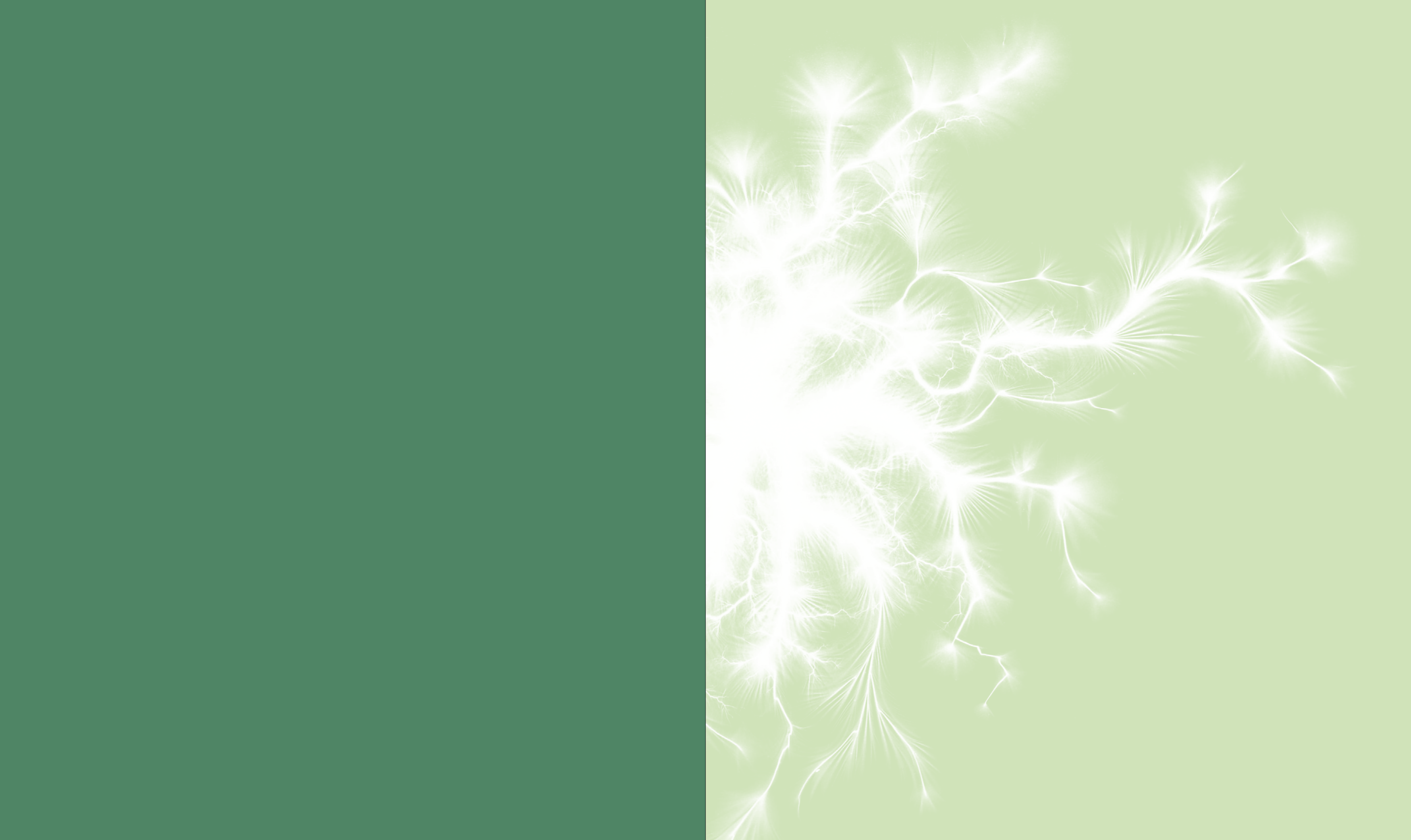

Martin
Herold
Zelené
jiskry
Dominik
Běhal

Zelené jiskry

Výstava malířů – **Martina Herolda** (*1986) a **Dominika Běhala** (*1988) – je postavena na kontrastu rozdílných přístupů k malířskému médiu. Základním momentem tvorby obou autorů je respekt k dějinám umění a zároveň distance k jejich závazné chronologii. Jde tu spíše o rehabilitaci živého vztahu mezi minulostí uloženou v konkrétních dílech a výrazových (nikoliv pouze malířských) postupech a mezi hledáním současného pocitu, který se propisuje do samotného technického „pohledu na věc“. Výraznou roli tu hraje svět fotografických reprodukcí, prostřednictvím kterých je masově šířen kánon dějin umění. Proti lineárnímu odcizování jednotlivých děl staví autoři sílu okamžitého autentického prožitku a nové materializace díla. A to včetně prožitku samotného analyzovaného „dokumentu“, který zprostředkovává „hladké“ informace a zároveň zbavuje směrodatných emocí.

Zatímco **Martin Herold** uplatňuje popisný odstup od pozorované předmětnosti, kterou vizuálně zkoumá jako objektivní danost a zároveň rozkládá coby jednoznačný narativ (v rovině fenoménu i ve způsobu jeho interpretace), **Dominik Běhal** užívá distanční, ale smyslovější malířské formy k znovuoživení fragmentů minulosti, z nichž skládá konstelace obsahující „chuť a vůni“ zastaveného času. Času, který byl jako výjimečná zkušenost uvězněn v historickém obraze, aby se z něho opět, jinak, osvobodil. Oba jsou pak jakýmsi malířskými archeology či antropology, kteří rozkrývají nelineární časové roviny malířské vizuality, v nichž jsou potlačeny vývojové zákonitosti kánonů a forem dějin umění v prospěch nové atmosféry spojené s člověkem, s možnostmi jeho senzitivity a s jeho schopnostmi bezprostřední intuice a prožívání. Schémata figurálních kompozic se u Běhala vymaňují prostřednictvím fragmentů z archaismů závazné ikonografie a přehledné alegoričnosti, aby promlouvala o samotném pohybu lidského těla, o jeho kráse a nesmrtelných gestech, jež svým osvobozeným němým „jazykem pantomimy“ prostupují dějiny umění napříč historickými slohy a styly. Heroldova „místa“, nebo lépe „ne-místa“ odkazují na souběh současnosti a minulosti, v němž si aktuální pohled hledá cestu k sebereflexi. Jako by se dnešní zrak, ohlížející se zpět, od části zobrazovaných atributů odrážel a do jiných se naopak nořil a byl jimi podprahově pohlcován a stravován. Předpokladem tohoto přístupu k obrazu je, zdá se, skepse k metafyzickému přesahu vizuálního sdělování, na který oba autoři v rámci své generace prostřednictvím malířské tvorby neustále narážejí.

Název výstavy **Zelené jiskry** odkazuje k rozporuplné, střízlivě magické ambici, totiž k distanci vůči auře minulosti a zároveň k vracející se nutnosti ji z mnoha důvodů znovu prozkoumat. Tato „aura“ která svým chladným světlem na první pohled pouze nezřetelně problukává do mnohoznačné současnosti, je ve skutečnosti pocíťována jako zásadní obrys paměti, v níž se vše sčítá a z níž vyrůstá dnešní zrychlená civilizace se všemi svými smyslovými a informačními akcelerátory. V současnosti a v jejím pohledu na minulost jako by se z nějaké příčiny ztrácel, čímsi byl oslabován a přemazáván přirozený lidský sklon prožívat situace a věci komplexně, v plné šíři a autenticitě. Tuto nově nastolovanou

„těkající průběžnost“ či „rozpojenost“, která se stává základním východiskem současného umění, lze spolu s Gianni Vattimem přičítat odvrácení vizuální kultury v době masově šířených informací od hodnot spojených se „zakořeněním“ směrem k oscilaci a „vykořenění“. Oba autoři se svou prací zasazují o to, aby byly tyto obecně přetvářející tendence rozkryty a zpřítomněny v samotném výrazovém médiu, v jeho vlastním jazyce. Slouží jim k tomu nově nalezený prostor jakési malířské mezi-paměti, v němž se prostupuje mechanicky opakované, redukované, reprodukované a automaticky vnímané s tím, co krystalizuje jako zárodky nových možných emocionálních enkláv. Intenzita těchto „enkláv“ se však od umění v době metafyzického přesahu zásadně liší v tom, že oslabuje to, co se zdálo být jednoznačné, a reflektuje především zkušenost víceznačnosti.

Rychlost vyrovnávacích změn a celkového tekutého pohybu společnosti na jednu stranu oslabuje pojem reality, na stranu druhou umožňuje rozvoj tvůrčí mobility, flexibility a herního principu, kterým se nakonec podřizuje vše. Pro tento aktualizovaný stav umění, jehož zakládání už nepočítá s pilíři nesmrtelnosti (nadčasovosti), je důležitý moment šoku a jeho vyrovnávání v rámci nově se ustalujícího horizontu poznání. Konstrukt tohoto poznání jakoby ztrácel v epoše digitální kultury a všeobecné automatizace své pevné obrysy a stával se na jednu stranu rozporuplně víceznačným a na straně druhé se živelně překlápěl ve svědectví pomíjivosti a dočasnosti všeho, co trvá, tedy i samotného člověka, jeho projevů a dějin (neboli „smrtnosti“, jak píše Vattimo). Pohyb tohoto zásadního ontologického znejistění je přítomný v zneklidňujícím malířském projevu obou vystavujících autorů (Běhalovy Únosy stejně jako Heroldovy Enklávy).

Zelené zajiskření je potom metaforou krátkého chladného osvětlení tušených pravd, k jejichž rozkrývání má dnes stejně blízko věda jako umění. Zřetelná stopa člověka mizí stejně tak v minulosti jako v budoucnosti. Zbývá operující, dynamická současnost, která čím dál tím méně rozlišuje nástroje a metody poznání na exaktní a intuitivní. Vždyť i Webbův teleskop přítomný na dvou drobných obrazech Martina Herolda, může být vnímán jako jakási lidská exaktní hra s relativitou vesmírného času a jeho interpretačními postupy, a to v takovém měříku, v němž samotná lidská historie je čímsi paradoxně zanedbatelným.

Petr Vaňous, kurátor

Green sparks

The exhibition of painters – **Martin Herold** (1986) and **Dominik Běhal** (1988) – is based on the contrast of different approaches to the painting medium. The basic moment of the work of both authors is respect for the history of art and at the same time distance to their binding chronology. Rather, it is a matter of rehabilitating the living relationship between the past stored in specific works and expressive (not just painting) processes and the search for the present feeling, which is reflected in the very technical “view of the matter”. The world of photographic reproductions, through which the canon of art history is widely disseminated, plays a significant role here. The authors oppose the linear alienation of individual works by the power of immediate authentic experience and new materialization of the work. This includes the experience of the analyzed “document” itself, which conveys “smooth” information and at the same time relieves authoritative emotions.

While **Martin Herold** applies a descriptive distance from the observed objectivity, which he visually examines as an objective given and at the same time decomposes as a clear narrative (in terms of phenomenon and in the way it is interpreted), **Dominik Běhal** uses distant but more sensual forms of painting to revive fragments of the past. A constellation containing the “taste and smell” of stopped time. A time that was, as an exceptional experience, trapped in a historical image in order to free itself from it again. Both are a kind of painterly archaeologists or anthropologists who uncover the nonlinear time planes of painterly visuals, in which the evolutionary laws of canons and forms of art history are suppressed in favor of a new atmosphere associated with man, the possibilities of his sensitivity and his abilities of immediate intuition and experience. At Běhal, the schematics of figural compositions are broken out through archaisms of binding iconography and clear allegorality to speak of the very movement of the human body, its beauty and immortal gestures, which permeate art history across historical styles with their liberated silent “pantomime”. Herold’s “places”, or rather “non-places”, refer to the concurrence of the present and the past, in which the current view seeks a path to self-reflection. It is as if today’s sight, looking back, bounces off some of the displayed attributes and, on the contrary, plunged into others and was absorbed and consumed by them subliminally. The precondition for this approach to painting seems to be skepticism about the metaphysical transcendence of visual communication, which both authors, within their generation, constantly encounter through painting.

The title of the exhibition **Green sparks** refers to a contradictory, soberly magical ambition, namely to distance itself from the aura of the past and at the same time to the recurring need to re-examine it for many reasons. This “aura”, which at first glance only blinks vaguely into the ambiguous present, is in fact felt as a fundamental outline of the memory in which everything adds up and from which grows today’s accelerated civilization with all its sensory and information accelerators. In the present and in its view of the

past, it seems to be lost for some reason, weakening and overcoming the natural human tendency to experience situations and things comprehensively, in full breadth and authenticity. This newly established “volatile continuity” or “disconnection”, which becomes the basic starting point of contemporary art, can be attributed, together with Gianni Vattim, to averting visual culture in a time of mass information from values associated with “rooting” towards oscillation and “uprooting”. Both authors work with their work to ensure that these generally transforming tendencies are revealed and present in the medium of expression itself, in its own language. They are served by a newly found space of a kind of painterly inter-memory, in which mechanically repeated, reduced, reproduced and automatically perceived with what it crystallizes as the germs of new possible emotional enclaves. However, the intensity of these “enclaves” differs fundamentally from art at a time of metaphysical transcendence in that it weakens what seemed to be unambiguous and primarily reflects the experience of ambiguity.

The speed of balancing changes and the overall fluid movement of society, on the one hand, weakens the notion of reality, on the other hand, it enables the development of creative mobility, flexibility and the game principle, to which everything is ultimately subject. For this updated state of art, the foundation of which no longer counts on the pillars of immortality (timelessness), the moment of shock and its balancing within the newly stabilizing horizon of knowledge is important. The construct of this knowledge seems to have lost its fixed contours in the era of digital culture and general automation, and on the one hand it has become contradictory ambiguous and on the other hand it has spontaneously overturned in witness to the transience and temporality of all that lasts. The movement of this fundamental ontological uncertainty is present in the disturbing painterly expression of both exhibiting authors (Běhal’s Abductions as well as Herold’s Enclaves).

The green sparkle is then a metaphor for the brief cold enlightenment of suspected truths, to the discovery of which science and art are as close today. The clear trace of man disappears as much in the past as in the future. There remains an operating, dynamic present, which increasingly less distinguishes between tools and methods of knowledge into exact and intuitive. After all, even Webb’s telescope, present in two small paintings by Martin Herold, can be perceived as a kind of human exact game with the relativity of space time and its interpretive procedures, on such a scale that human history itself is paradoxically negligible.

Petr Vaňous, curator

Martin Herold
Vchod
Entrance

olej na plátně oil on canvas
100 x 100 cm
2018

Martin Herold
Vchod (Den Haag)
Entrance (Den Haag)

olej na plátně oil on canvas
35 x 35 cm
2019

Martin Herold
Tři ruce (Mikrozávěrky – Webbův teleskop)
Three Hands (Micro Shutters – Webb's Telescope)

olej na kovové desce oil on a metal plate
33 x 22 cm
2021

Martin Herold
Souboj
Fight

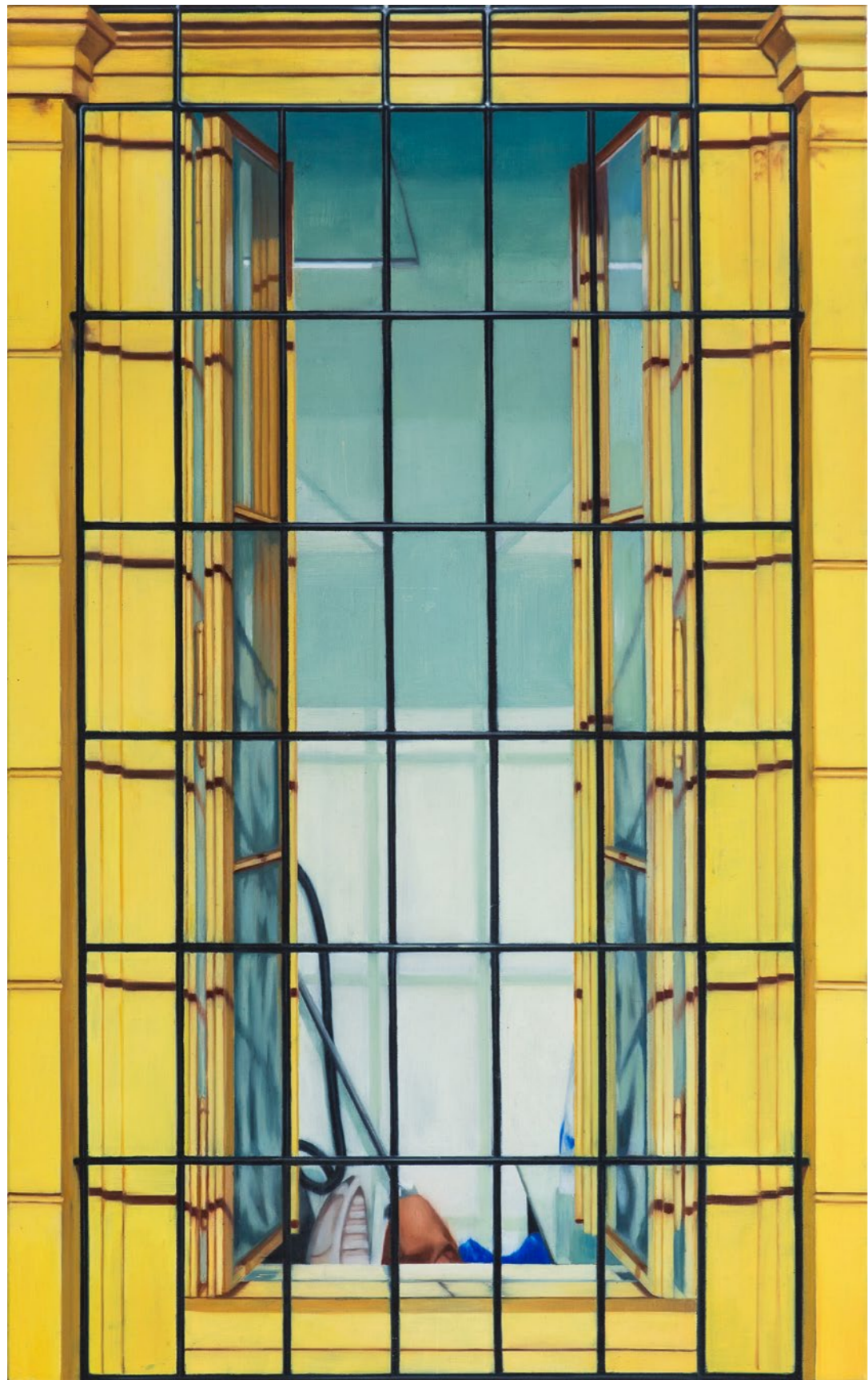
olej na kovové desce oil on a metal plate
25 x 20 cm
2019

Martin Herold
Samson zabíjí lva
Samson Kills a Lion

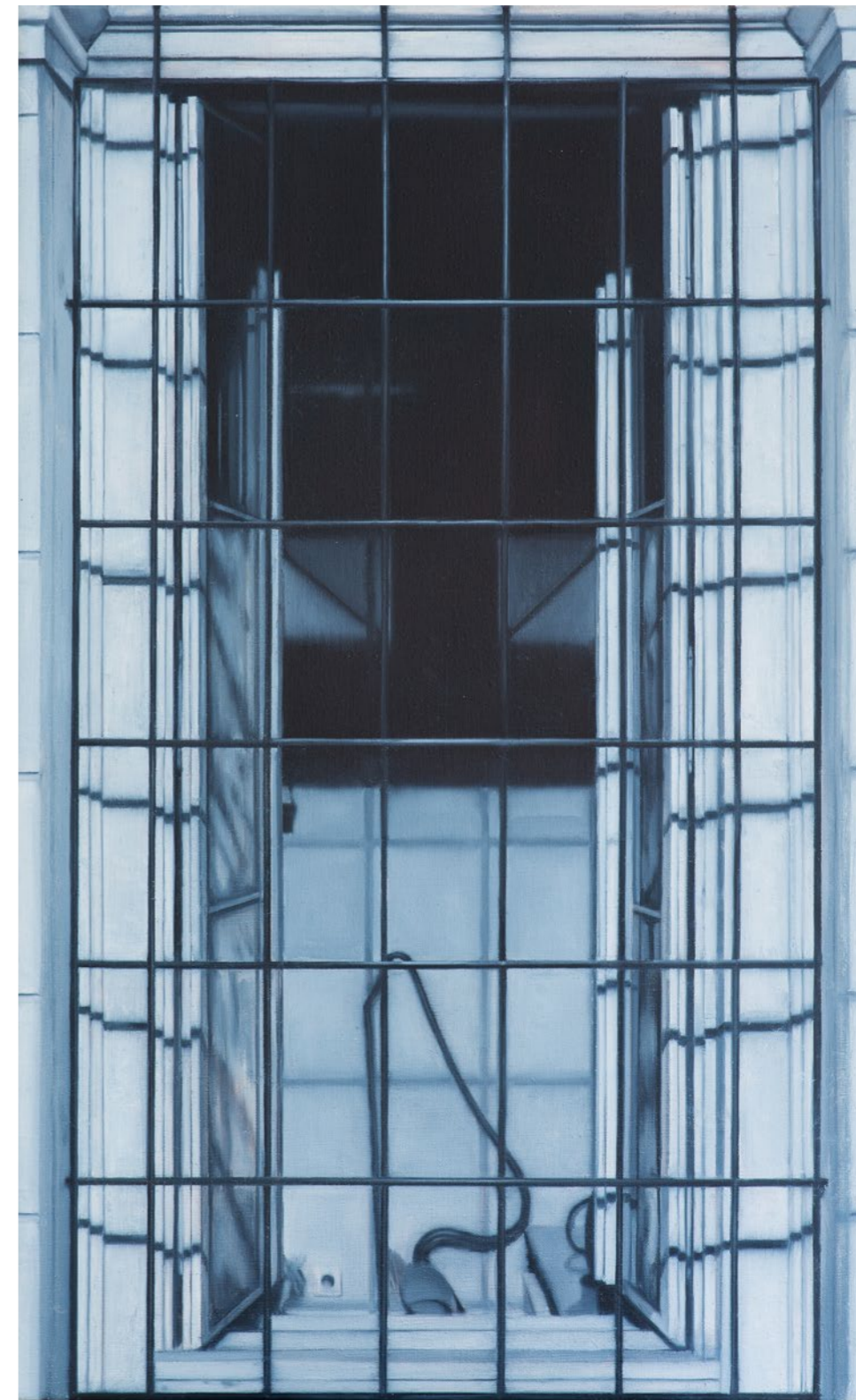
olej na kovové desce oil on a metal plate
42 x 34 cm
2020

Martin Herold
Okno II.
Window II.

olej na plátně oil on canvas
83 x 55 cm
2018

Martin Herold
Okno
Window

olej na plátně oil on canvas
60 x 40 cm
2017

Martin Herold
Okno II. (z cyklu Mantichora)
Window II. (from the Mantichora series)

olej na kovové desce oil on a metal plate
105 x 75 cm
2019

Martin Herold
Okno I. (z cyklu Mantichora)
Window I. (from the Mantichora series)

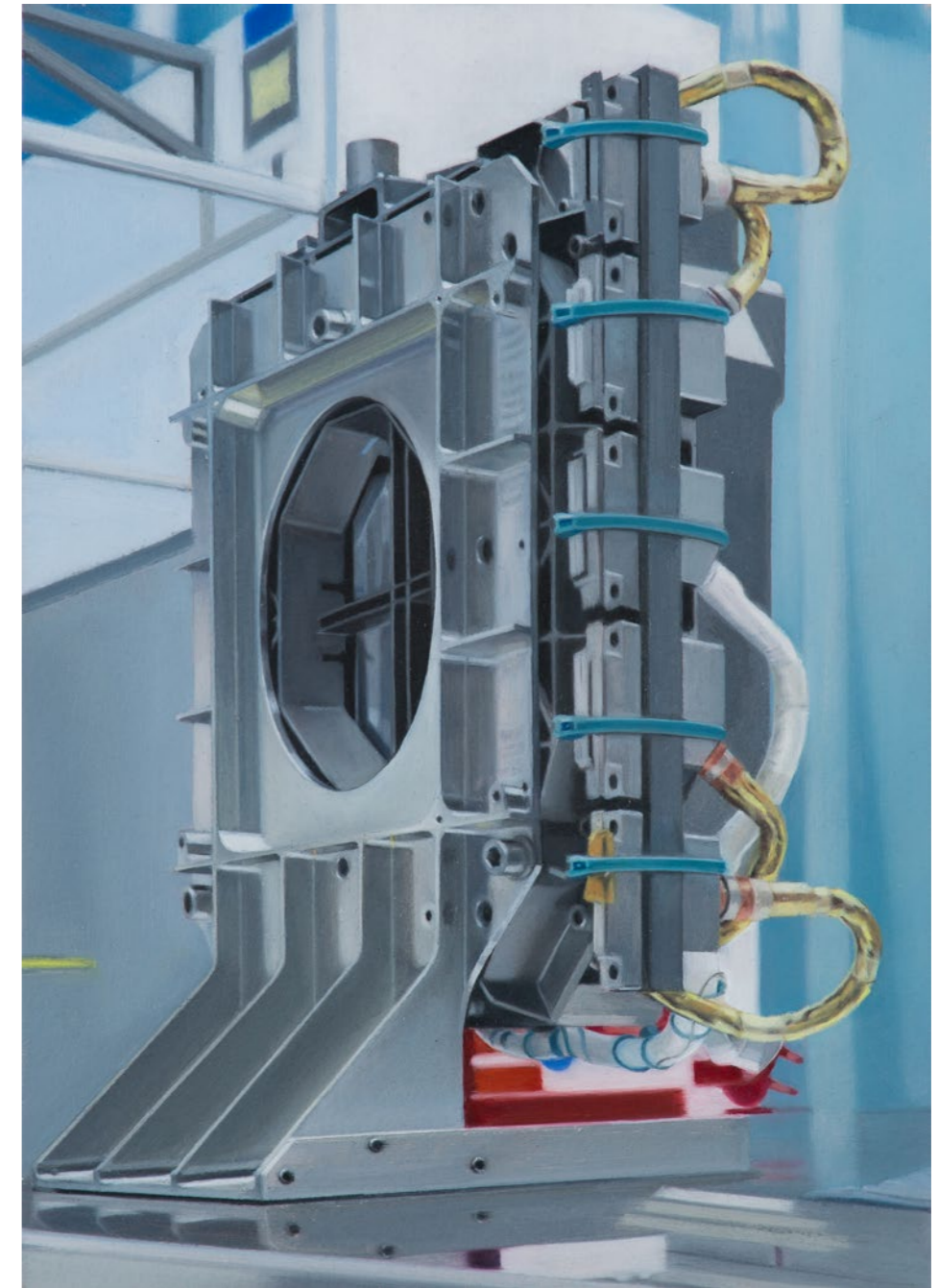
olej na kovové desce oil on a metal plate
105 x 75 cm
2019

Martin Herold
Okno (Hypšman)
Window (Hypšman)

olej na plátně oil on canvas
200 x 135 cm
2021

Martin Herold
Mikrozávěrky (Webbův teleskop)
Micro Shutters (Webb's Telescope)

olej na kovové desce oil on a metal plate
25 x 18 cm
2021

Martin Herold
Kainova smrt
Cain's death

olej na kovové desce oil on a metal plate
42 x 34 cm
2020

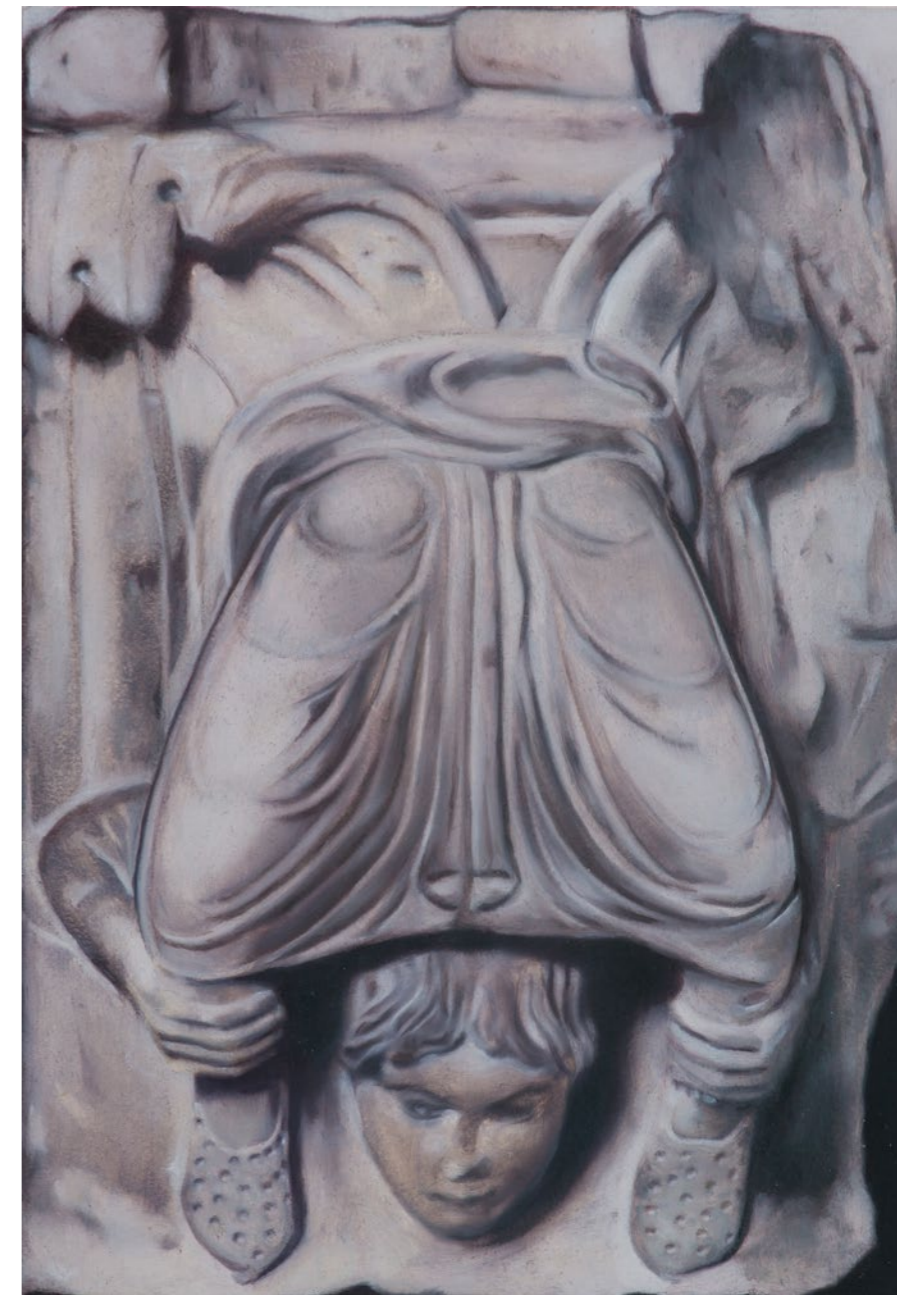

Martin Herold
Anděl zapisující dobré skutky
An Angel Writing Down Good Deeds

olej na kovové desce oil on a metal plate
31 x 25 cm
2020

Martin Herold
Acrobat (Beware of Crocs)

olej na kovové desce oil on a metal plate
25 x 17 cm
2019

Martin Herold
Enkláva
Enclave

olej na kovové desce oil on a metal plate
200 x 150 cm
2019

Martin Herold
3 Villa S.

olej na plátně oil on canvas
200 x 125 cm
2021

Dominik Běhal
The Sower
Rozsévač

akryl na plátně acrylic on canvas
40 x 50 cm
2021

Dominik Běhal
The Bathers

akryl na plátně acrylic on canvas
140 x 190 cm
2021

Dominik Běhal
Red

akryl na plátně acrylic on canvas
190 x 290 cm
2021

Dominik Běhal
The Bathers II

akryl na plátně acrylic on canvas
100 x 140 cm
2021

Dominik Běhal
The Abduction II.

kombinovaná technika combined technique
110 x 135 cm
2021

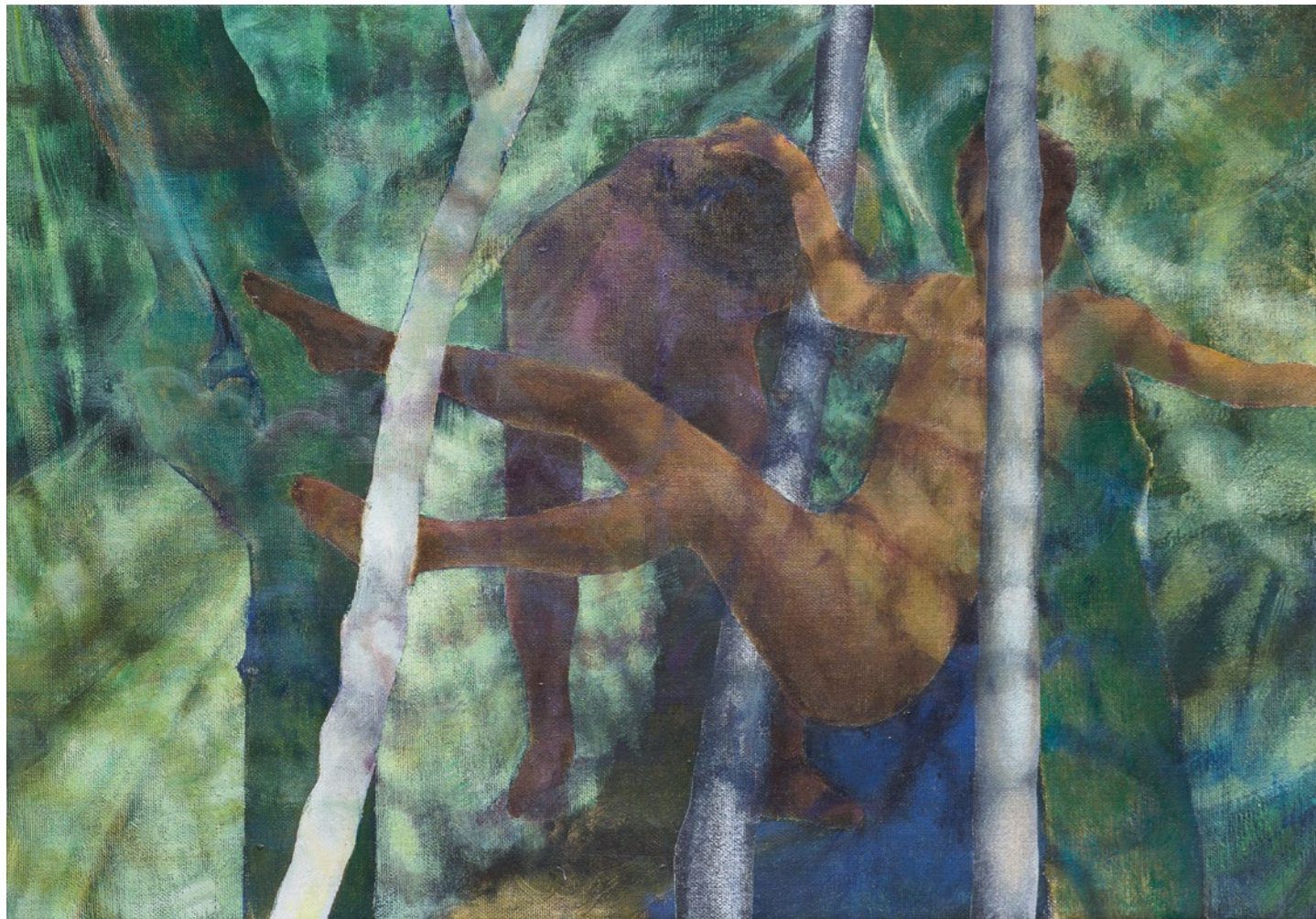

Dominik Běhal
The Abduction III.

akryl na plátně acrylic on canvas
200 x 250 cm
2021

Dominik Běhal
Sunday Grove

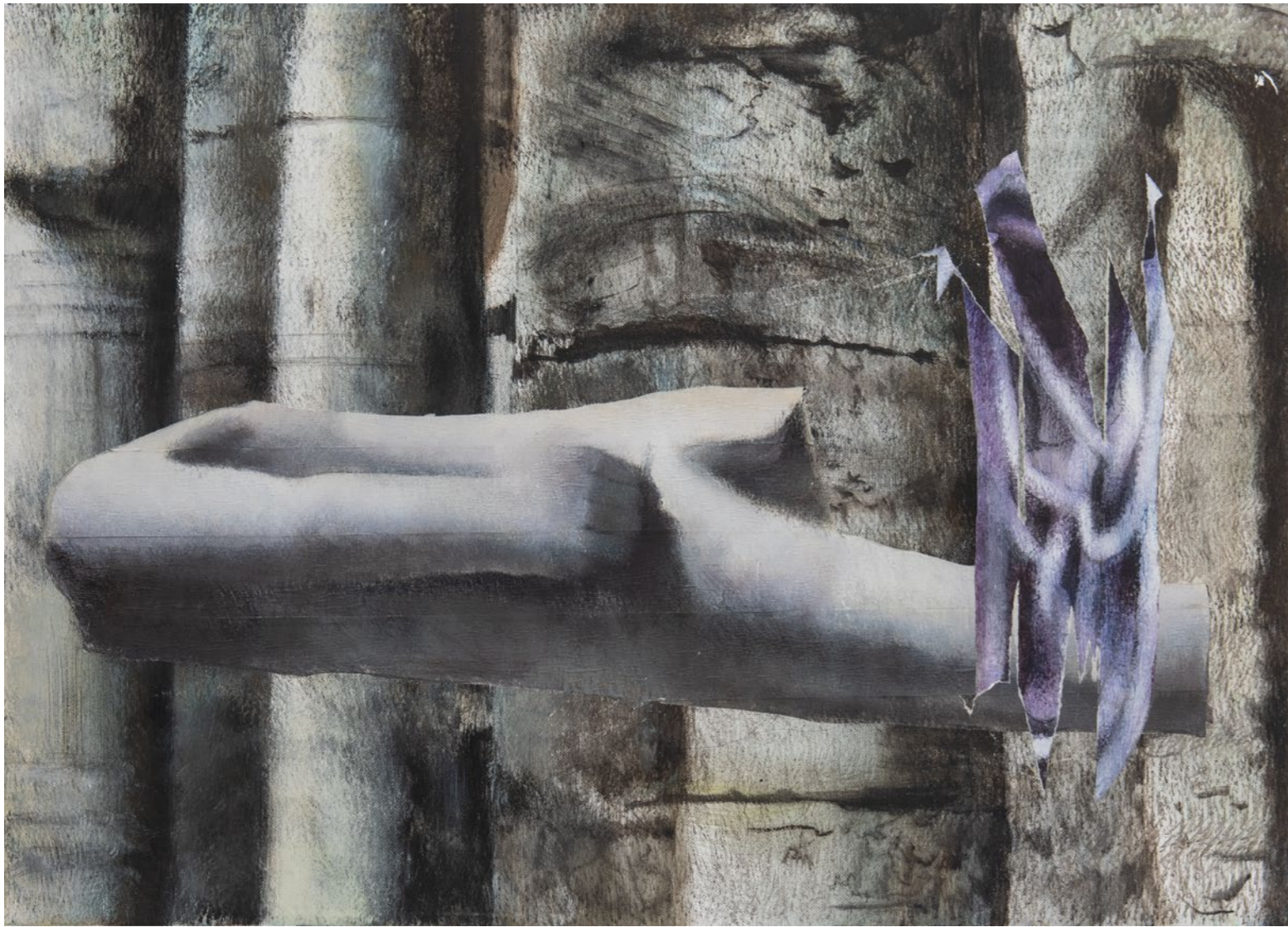
akryl na plátně acrylic on canvas
35 x 50 cm
2020

Dominik Běhal
Sunday Grove II.

akryl na plátně acrylic on canvas
150 x 120 cm
2021

Dominik Běhal
Monument

akryl na plátně acrylic on canvas
50 x 70 cm
2021

Dominik Běhal
Lion Head

akryl na plátně acrylic on canvas
50 x 70 cm
2021

Dominik Běhal
Ice Skating

freska na mobilní desce fresco on the plate
120 x 150 cm
2019

Dominik Běhal
Zelený plamen
Green Flame

olej na plátně oil on canvas
190 x 140 cm
2022

Dominik Běhal
Golden Palm

akryl na plátně acrylic on canvas
150 x 190 cm
2021

Dominik Běhal
Eve

akryl na plátně acrylic on canvas
125 x 100 cm
2021

Dominik Běhal
Glass Tree Among The Stars

akryl na plátně acrylic on canvas
195 x 140 cm
2022

Dominik Běhal
Fight

akryl na plátně acrylic on canvas
120 x 140 cm
2021

28. 1. – 4. 3. 2022

Martin
Herold
Zelené
jiskry
Dominik
Běhal
kurátor: Petr Vaňous

Martin Herold & Dominik Běhal

Zelené jiskry

Katalog je vydán u příležitosti výstavy Martin Herold & Dominik Běhal – Zelené jiskry v The Chemistry Gallery, která se konala od 28. 1. do 4. 3. 2022.

koncepce výstavy: Petr Hájek

kurátor výstavy: Petr Vaňous

text k výstavě: Petr Vaňous

grafika katalogu: František Polák

grafika výstavy: Eva Hanzalová

koncepce katalogu: Martin Herold, Dominik Běhal, František Polák, Petr Hájek, Jan Reindl

fotografie: Petr Kopal

produkce katalogu: Jan Reindl

tisk: Indigo Print

Martin Herold & Dominik Běhal

Green Sparks

The catalog is published on the occasion of the exhibition Martin Herold & Dominik Běhal – Green Sparks in The Chemistry Gallery, which took place from January 28 through March 4, 2022.

concept of the exhibition: Petr Hájek

curator: Petr Vaňous

text: Petr Vaňous

catalog graphic design: František Polák

exhibition graphic design: Eva Hanzalová

concept of the catalog: Martin Herold, Dominik Běhal, František Polák, Petr Hájek, Jan Reindl

photo: Petr Kopal

production: Jan Reindl

print: Indigo Print

**The
Chemistry
Gallery**

The Chemistry Gallery
Ovenceká 17, Praha 7

[fb.com/ChemistryGallery](https://www.facebook.com/ChemistryGallery)
[ig.com/thechemistrygallery](https://www.instagram.com/thechemistrygallery)

www.thechemistry.art

**The
Chemistry
Gallery**